

**AFGØRELSE FRA
ANKENÆVNET FOR BUS, TOG OG METRO**

Journalnummer: 2014-0129

Klageren: XX
8380 Trige

Indklagede: Midttrafik
CVRnummer: 29943176

Klagen vedrører: Kontrolafgift på 750 kr. for glemt årskort – ikke forevist inden 14 dage, samt rykkergebyr på 250 kr.

**Ankenævnets
sammensætning:** Nævnensformand, landsdommer Tine Vuust
Bjarne Lindberg Bak (2 stemmer)
Asta Ostrowski
Torben Steenberg

SAGSFREMSTILLING:

Klageren reklameret til indklagede: 22. januar 2014

Klagegebyr modtaget i ankenævnet: 8. april 2014.

Sagens omstændigheder: Klageren rejste den 10. december 2013 med bus i Aarhus, men havde glemt sit årskort, hvorfor han ved kontrol af sin rejsehjemmel fik udleveret en såkaldt "kontrolblanket", hvor man udfylder passagerens navn, adresse og fødselsdata.

Kontrollen udføres af Securitas personale.

Desuden udleveres en blanket, som fungerer som billet til resten af turen, benævnt Billetkontrol med følgende tekst:



Billetkontrol
K 505909

Dato:	
Linie:	
Kl.:	
Zone:	1. - 2. - 3. - 4.
Kontrollønummer:	

En kontrollør har på vegne af Midttrafik konstateret, at du ikke var korrekt billetteret. Derfor får du denne kontrolblanket.

Midttrafik behandler oplysningerne på kontrolblanketten og vurderer om der er grundlag for en kontrolafgift. Er det tilfældet modtager du en kontrolafgift på kr. 750,- fra Midttrafik i løbet af få dage.

Billetkontrol

Du har pligt til at opgive fødselsdata, navn og adresse til kontrolløren, og vise legitimation med henblik på at fastslå din identitet, jfr. Lov om Trafikselskaber § 29 stk. 2. Kunder der ikke kan fremvise gyldig billet eller kort, vil blive tjekket i CPR-registret. Det er strafbart at opgive falsk navn, adresse eller data. Hvis du opgiver falske oplysninger vil politiet blive tilkaldt, og du kan blive politianmeldt.

Politiet vil desuden blive tilkaldt, hvis du opgiver data, der tidligere har været misbrugt.

Kontrolblanketten er gyldig til omstigning i 2 timer fra ovennævnte klokkeslæt (den må ikke overdrages til andre).

Ifølge straffelovens § 298 kan du straffes med bøde eller fængsel i indtil 6 måneder, hvis du gentagne gange kører uden billet. Midttrafik kan uden varsel indgive politianmeldelse om dette.

Midttrafik
Billetkontrollen
Søren Nymarks Vej 3
8270 Højbjerg
Tlf. 87408260
www.midttrafik.dk
Kontoret har åbent mandag-torsdag kl. 09.00 – 15.00 og
fredag kl. 09.00 – 13.00.

I følge Midttrafik sendte de den 11. december 2013 en opkrævning på 750 kr. i kontrolafgift med forfaldsdato den 30. december 2013. På bagsiden af opkrævningen var anført en tekst om "glemt kort" med følgende ordlyd:

Glemt kort

Kunder, der ved billetkontrol har glemt sit periodekort, kan få kontrolafgiften ændret til et administrationsgebyr på 100 kr. Det gyldige periodekort (købt før udstedelse af kontrolblanket) skal i dette tilfælde personligt fremvises hos Midttrafik Kundecenter, Fredensgade 45, 8000 Aarhus C eller hos Midttrafik, Søren Nymarks Vej 3, 8270 Højbjerg sammen med dette brev. Der vil blive forlangt en underskriftsprøve.

Vi gør opmærksom på, at periodekortet skal være fremvist og administrationsgebyret være betalt *inden betalingsfristen*, ellers bortfalder muligheden for at få ændret kontrolafgiften til et administrationsgebyr, og du skal betale en kontrolafgift på 750 kr.

I følge klageren har han aldrig modtaget opkrævningen.

Da kontrolafgiften ikke blev betalt, sendte Midttrafik den 6. januar 2014 ham en rykker uden gebyr med en 10 dages betalingsfrist. Denne rykkerskrivelse modtog klageren.

Såvel opkrævning som rykker var stilet til den adresse, som klageren havde oplyst på kontrolafgiften. Klageren har efterfølgende skiftet adresse.

I brev af 22. januar 2014 oplyste klageren til Midttrafik, at han aldrig havde modtaget det girokort, som kontrolløren i bussen havde bedt ham vente på at få tilsendt, men i stedet havde modtaget en rykkerskrivelse. Klageren oplyste desuden, at han efter modtagelse af rykkeren var taget ned på rutebilstationen i Aarhus med sit årskort, buskontrolsedlen samt rykkerskrivelsen, men ikke havde kunnet få hjælp. Han var blevet anmodet om at henvende sig telefonisk, hvor han fik at vide, at han skulle møde personligt op i Midttrafik på Søren Nymarks Vej i Højbjerg samme dag eller den følgende inden kl. 15, idet kontrolafgiftens fulde beløb ellers ville blive fastholdt. Dette kunne han ikke grundet arbejde, hvorfor han havde anmodet om at få tilsendt et nyt girokort, hvilket ikke kunne lade sig gøre.

Den 24. januar 2014 fastholdt Midttrafik kontrolafgiften med henvisning til, at opkrævning og rykker var sendt til samme adresse, at opkrævningen ikke var kommet retur, og at klageren havde modtaget rykkeren, hvilket bekræftede, at adressen var korrekt. Midttrafik gjorde videre gældende, at efter dansk ret er pengegæld bringegæld, og at klageren vidste, at kontrolafgiften skulle betales, samt at gebyr for nedskrivning af kontrolafgift havde været 100 kr. siden 2011. Endelig henviste de til, at i følge telefonnotat fra den 13. januar 2013, hvor klageren ringede til Midttrafik, var han blevet bedt om at møde op samme dag eller dagen efter, hvilket han ikke ville diskutere og havde afbrudt samtalen.

Klageren skrev derpå to mails til Midttrafik den 24. januar 2013, om at girokortet kunne være leveret til en forkert adresse, og at han selv 1-3 gange årligt får post, som ikke er til ham og han anmodede Midttrafik om at afvise med 100% sikkerhed, at girokortet ikke var leveret til en forkert adresse; altså til en nabo eller genbo.

Midttrafik svarede i mail den 24. januar 2014, at de ikke påstod, at brevet var afleveret – kun af det var afsendt til samme adresse som rykkerskrivelsen, som klageren havde modtaget. Desuden gav de klagevejledning til ankenævnet.

Midttrafik oversendte kravet til videre inddrivelse i Opkrævningen ved Aarhus Kommune den 10. februar 2014. Opkrævningen sendte 1. rykkerskrivelse til klageren den 24. februar 2014 med et rykkergebyr på 250 kr.

Den 13. marts 2014 indsendte klageren et klageskema til Ankenævnet for Bus, Tog og Metro, men indbetalte ikke klagegebyret, som er en betingelse for oprettelse af en klagesag. Der blev derfor ikke oprettet nogen klagesag.

Klageren skrev til Midttrafik, at han havde klaget til ankenævnet over Midttrafik, og at Midttrafik ved at tjekke hans stamkortnummer ville kunne se, at han havde årskort og derfor kun skulle betale 100 kr. og ikke 750 kr. eller 1.000 kr.

Midttrafik meddelte i brev af 18. marts 2014, at han tidligere havde modtaget klagevejledning, og at de betragtede sagen som lukket.

Aarhus Kommune sendte 2. rykkerskrivelse med et rykkergebyr på 250 kr. til klageren den 19. marts 2014.

Klageren skrev efterfølgende til Midttrafik at de skulle stoppe med at sende ham rykkerskrivelser, når han havde indgivet en klage.

Midttrafik svarede i brev af 27. marts 2014, at klageren havde modtaget klagevejledning, og at de betragtede sagen som lukket.

Den 8. april 2014 indbetalte klageren klagegebyret til ankenævnet, som samme dag oprettede en sag og sendte den i høring i Midttrafik. Opkrævningen i Aarhus Kommune blev samme dag af Midttrafik anmodet om at stille sagen i bero.

PARTERNES KRAV OG BEGRUNDELSER:

Klageren: Ønsker kontrolafgiften nedsat til 100 kr. og rykkergebyrerne annulleret og har til støtte herfor gjort gældende,

at i december 2013 modtog han en busbøde, fordi han havde glemt sit årskort, og regnede med at kunne betale for en billet på Rutebilstationen i Aarhus, som han plejer. Men der var kommet nye regler med en straf på 100 kr. for glemt buskort. Fair nok! Han skulle bare vente på et girokort og så kunne han tage på Rutebilstationen med sit buskort samt 100 kr. i bøde,

at han dog aldrig modtog girokortet men derimod en rykker med et beløb på 750 kr., der nu er steget til 1.000 kr. Selvom han har klaget til Midttrafik!,

at han med det samme tog på Rutebilstationen med rykkeren og ville betale 100 kr. Men det blev afvist, da han skulle have girokortet, som var blevet sendt først gang. Men ak, han modtog jo aldrig dette girokort! Han tog derfor kontakt til Midttrafiks Kundeservice og forklarede problematikken. Men endnu en gang blev han afvist. Hende han snakkede med ville have, at han skulle møde op på Midttrafiks hovedkontor samme dag. Men det var desværre ikke muligt pga. hans arbejde. Så han sendte en klage via mail til Midttrafik. Men fik på ny en afvisning om, at han havde modtaget girokortet, og der var ingenting at gøre. Det kan jo ikke passe, at Midttrafik ikke bare kan sende et nyt girokort, som han så kan fremvise på Rutebilstationen og betale 100 kr.,

at hvis kunderne på hans arbejde blev behandlet på samme måde som Midttrafiks, kunne TDC lige så godt lukke forretningen! Han har haft et buskort i nok 3 år og er en fast betalende kunde. Så han fatter simpelthen ikke, hvorfor Midttrafik vil behandle ham på denne måde?

Han nægter simpelthen at betale 1000 kr. for en bøde, og ej heller 750 kr. Han har naturligvis pointeret over for Midttrafik, at bøden muligvis er leveret til forkert adresse eller tabt af postbuddet. Men det vil Midttrafik heller ikke høre på. Midttrafik kunne jo nærmest bare kigge i deres system og se på hans stamkort nr. og se, at han har og havde et buskort. Men ak, sådan spiller reglerne ikke.

Han ved ikke, hvorfor Midttrafik bliver ved med at fastholde, at brevet er leveret? Han kontaktede dem jo ikke for sjov, da han fik et rykker girokort!

Midttrafik skriver, at klageren ved udlevering af bøden i bussen er blevet orienteret om, at kontrolafgiften, altså girokortet, vil ankomme inden for et par dage. Dette er FORKERT! Klageren spurgte nemlig kontrolløren om, hvornår han kunne forvente girokortet i posten. Dette kunne kontrolløren ikke svare på! Det skal måske lige nævnes, at Midttrafik i Aarhus for nylig har valgt at ansætte et eksternt firma som buskontrollører. Det var måske derfor, at kontrolløren ikke kunne svare klageren på, hvornår bøden ville ankomme.

Midttrafik skriver desuden: "Sagt at han må komme herved så hurtigt som muligt mandag eller tirsdag". Dette er også FORKERT! Da klageren ringede og bad om det 'rigtige' girokort i stedet for en rykker, så sagde den kvinde, som klageren snakkede med, at han samme dag skulle henvende sig på deres kontor. Og så vidt han husker, skulle det være inden kl. 15:30. Men klageren spurgte til en anden løsning, da han var presset på jobbet og ikke havde mulighed for at møde op samme dag. Så var beskeden, at klageren så i stedet måtte betale de 750 kr. Han spurgte igen, om de ikke bare kunne finde en mere fleksibel løsning på problemet. Dette blev afvist. Men da klageren sagde, at han ville sende en klage, sagde hun: "Kan du så komme i overmorgen"? Men igen, dette var heller ikke muligt pga. arbejde. Så det, som Midttrafik skriver: '*Debitor ville ikke diskutere dette og lå røret på*' er igen FORKERT!

Indklagede: Fastholder kravet om betaling af kontrolafgiften og har til støtte herfor gjort gældende,

at adressen på opkrævningen og adressen på rykkerskrivelsen er den samme, hvorfor Midttrafik undrer sig over, at klageren henholder sig til, at den ikke er modtaget. Kontrolafgiften viser ligeledes den samme adresse.

Den 10. december 2013 kl. 10:19 udstedes kontrolafgift til klageren på grund af et glemt kort. Den 11. december 2013 afsender Midttrafik et opkrævningsbrev til klageren.

I forbindelse med billetkontrol får kunden udleveret et kontrolbilag, som bl.a. anvendes til videre rejse i bussen. På bilaget er også anført, at Midttrafik vurderer, om der er grundlag for en kontrolafgift. Er det tilfældet modtager kunden en kontrolafgift på kr. 750 inden for få dage. Kontrolafgifter (opkrævning) afsendes altid dagen efter, dog ikke efter fredag og lørdag.

Den 06.01.2014 afsender Midttrafik en rykkerskrivelse, som modtages af klageren.

Den 13.01.2014 ringer klageren til Midttrafik efter at have modtaget en rykkerskrivelse. I forbindelse med telefonopkaldet er der lavet et notat: *Debitor ringet og sagt, at han ikke havde modtaget opkrævning – sagt at han må komme herved så hurtigt som muligt mandag eller tirsdag. Debitor ville ikke diskutere dette og lå røret på.*

Som det fremgår af notatet, tilbød Midttrafik, at klageren kunne komme forbi og fremvise sit abonnementskort inden for et par dage. Dette ønskede han ikke og afbrød forbindelsen. Tilbud blev fremsat, da der i perioden på de 20 dages betalingsfrist indgik jul og nytår.

Klageren sender en klage pr. mail dateret den 22. januar 2014 kl. 17:41, hvor han forespørger, om der ikke er andre muligheder for at betale kr. 100. Midttrafik afviser og fastholder kontrolafgiften på kr. 750, da han først henvender sig 9 dage efter på trods af tidligere tilbud.

Midttrafik har afsendt opkrævningsbrev til samme adresse som den efterfølgende rykkerskrivelse. Opkrævningsbrev er ikke kommet retur.

Kunder, der ønsker at betale en kontrolafgift straks efter modtagelse, kan henvende sig til Midttrafik.

Jfr. administrativ procedure afsendes et opkrævningsbrev dagen efter at kontrolafgift er udstedt til kunden (weekend undtaget) Opkrævningsbrev er ikke kommet retur, da det registreres. Klageren har modtaget rykker fra Midttrafik. Begge breve er påført samme adresse. Kontrolløren kan ikke svare på, hvornår Midttrafik afsender opkrævningsbreve. Kunden har modtaget et kontrolbilag fra billetkontrolløren, som tillige giver ret til viderebefordring indenfor 2 timer.

Den 13. januar 2014 kontakter klageren Midttrafiks billetkontroladministration. Den pågældende medarbejder laver efter telefonsamtalen et notat, hvilket stemmer overens med det der blev oplyst i samtalen.

Kontrolafgift er udstedt til klageren på grund af glemt kort. Jfr. Midttrafiks rejsebestemmelser kan en kunde få nedskrevet en kontrolafgift til et gebyr på kr. 100, såfremt det sker indenfor 20 dage. Midttrafik tilbyder at give klageren et par dage mere til at betale kr. 100. Dette alene fordi der i perioden var jul og nytår. Alle, der henvender sig til Midttrafik telefonisk/skriftligt, får en seriøs sags behandling

SEKRETARIATETS BEMÆRKNINGER:

I en tidligere sag (2010-0108) har Midttrafik oplyst følgende:

"Kontrolafgifter, der udskrives af Midttrafik har en betalingsfrist på 14 dage. Er der ikke sket betaling ved betalingsfristens udløb udsender Midttrafik 1 rykkerskrivelser med 10 dages betalingsfrist. Rykkerskrivelsen fra Midttrafik er uden gebyr og ved forsæt manglende betaling overføres kontrolafgiften til videre inddrivelse hos Opkrævningen ved Aarhus.

Opkrævningen ved Aarhus udsender rykkerskrivelser og i sidste instans overgives kontrolafgiften til inddrivelse hos SKAT."

Aarhus kommune oplyste følgende i den tidligere sag:

"Opkrævning af gebyrer for regioner og kommuner er ikke omfattet af renteloven, men af lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner og inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, hvor § 2 stk. 5 siger, at rykkergebyr højst kan udgøre 250,- kr. pr. rykkerskrivelse. Kommunalbestyrelsen i Århus Kommune har vedtaget, at der skal betales 250,00 kr. for rykning af manglende betaling, dog således er der er differentieret rykkergebyr med 100,00 kr. for beløb under 600,00 kr. og 250,00 kr. for beløb over 600,00 kr.

ANKENÆVNETS BEMÆRKNINGER:

Retsgrundlaget:

U.2013.165H

Beviskrav for påmindelse ved brev med henblik på afbrydelse af forældelse efter Danske Lov 5-14-4.

Almindelige emner 3 - Pengevæsen m.v. 58.3.

Sagen angik, om der var sket afbrydelse af forældelse før den 1. januar 2008, hvor forældelsesloven af 2007 trådte i kraft. Højesteret skulle tage stilling til kravet til beviset for, at påmindelse ved almindeligt brev med henblik på afbrydelse af forældelse efter Danske Lov 5-14-4 er kommet frem til skyldneren, når skyldneren bestrider at have

modtaget påmindelsen. Højesteret udtalte, at der ved afgørelse af sager med bevisførelse om afsendelse og fremkomst af breve hos den enkelte adressat må tages udgangspunkt i de forhold, der kendetegner det enkelte retsområde. Højesteret udtalte endvidere, at det er kreditor, der har bevisbyrden for, at påmindelsen er kommet frem, og at der ved bedømmelsen af, om kreditor har ført et tilstrækkeligt bevis for, at en påmindelse er afsendt og kommet frem til skyldneren, f.eks. kan indgå kreditors redegørelse for sine rutiner for postafsendelse og modtagelse af returnerede breve, ligesom der kan blive tale om fremlæggelse af kopi af afsendte breve og udskrift af journalnotater. Der kan endvidere vise sig behov for en bevisførelse om mulige svigt eller fejlkilder i forbindelse med postomdelingen hos skyldneren. Ved bevisbedømmelsen vil det indgå, om der er afsendt et eller flere breve. Kan det lægges til grund, at der er afsendt flere breve, vil sandsynligheden for, at ingen af disse breve skulle være kommet frem til skyldneren, være meget beskedet, såfremt der ikke i øvrigt kan påvises omstændigheder, der giver anledning til en anden vurdering. Det er ikke udelukket, at en kreditor kan løfte bevisbyrden for, at en påmindelse er kommet frem til skyldneren, selv om der alene er afsendt et enkelt brev, men et enkelt brev vil normalt ikke i sig selv være tilstrækkeligt. B havde fremlagt kopi af to breve, som ikke var kommet retur, samt en sagsrapport, der understøttede, at brevene var afsendt. Højesteret fandt det meget lidt sandsynligt, at ingen af brevene skulle være kommet frem til A. Oplysninger fra A om manglende angivelse af bynavn og om uregelmæssig postgang mv. var ikke af en sådan vægt, at det kunne føre til en anden vurdering. Der var derfor ikke indtrådt forældelse, og B's fogedsag mod A kunne fremmes

U.2013.3325H

TBB2014.35

Ikke godtgjort, at udlejers opsigelse var kommet frem til lejerne, hvorfor udsættelse af lejemålet ved en umiddelbar fogedforretning blev afvist.

Almindelige emner 3 – Fogedret 62.2.

Udlejer, U, opsagde lejerne, A og B, af en ejerlejlighed, som var beliggende i en nedlagt landbrugsejendom. Opsigelsen blev sendt både ved almindelig post og som anbefalet brev til A og B. Det anbefalede brev blev ikke afleveret til A og B personligt, og det blev heller ikke afhentet på posthuset. A og B bestred, at det brev, der var sendt med almindelig post, var kommet frem. Højesteret bemærkede, at ved vurderingen af, hvilke krav der kan stilles til beviset for, om en meddelelse er blevet afsendt og er kommet frem til adressaten, må der tages udgangspunkt i de forhold, der kendetegner det enkelte område, jf. U 2013.165 H. Når der skal tages stilling til, om en opsigelse er kommet frem til lejeren, jf. lejelovens § 87, er det udlejer, der har bevisbyrden. Højesteret fandt efter en konkret vurdering af bl.a. ejendommen, som var opdelt i tre ejerlejligheder, og de opsatte postkasser, at U ikke havde godtgjort, at opsigelsen var kommet frem til A og B. U's anmodning om udsættelse af A og B ved en umiddelbar fogedforretning blev derfor afvist.

U.2013.849/1H

Sagsøgers advokat var udeblevet fra et retsmøde, men sagen skulle ikke afvises, da det ikke var bevist, at advokaten havde været lovligt indkaldt.

Retspleje 25.4.

I en sag i byretten om parkeringsafgifter var sagsøgers advokat, A, udeblevet fra et forberedende retsmøde. Byretten oplyste, at A var blevet indkaldt til mødet ved et brev, som var sendt med almindelig post, og at retsmødet var berammet efter telefonisk aftale med A's kontor. A benægtede at have modtaget byrettens indkaldelse og afviste, at han eller andre på hans kontor havde aftalt berammelsen med

byretten. Han havde derfor ikke vidst, at der var et retsmøde. Byretten afviste sagen med henvisning til A's udeblivelse, jf. retsplejelovens § 360, stk. 1, hvilket landsretten stadfæstede. Højesteret udtalte bl.a., at en parts manglende fremmøde til et retsmøde kun kan tillægges udeblivelsesvirkning, hvis den pågældende har været lovligt indkaldt. Til lovlig indkaldelse ved almindeligt brev hører, at brevet er kommet frem til modtageren. Afgivelse til postbesørgelse af et brev kan ikke i sig selv udgøre fornødent bevis herfor, jf. herved senest U 2009.363 H. Med henvisning til at A havde benægtet at have modtaget byrettens brev med indkaldelsen, fandt Højesteret, at det var med urette, at sagen var blevet afvist. At berømmelsen ifølge byretten var sket telefonisk efter aftale med A's kontor, kunne ikke føre til et andet resultat. Højesteret ophævede derfor landsrettens kendelse og hjemviste sagen til fortsat behandling ved byretten.

U.2014.1430H

TBB2014.385

Forsendelsesrisiko for udsendt girooprævning for boligsegersplads på venteliste påhvilede afsender (boligselskabet).

Aftaler 9 - Leje af fast ejendom 1.9.

A og B, der stod på venteliste hos Arbejdernes Andels Boligforening og Aarhusbolig, fik tilsendt en girooprævning med oplysning om sletning fra ventelisten, hvis de ikke betalte et ajourføringsgebyr på 100 kr. Girooprævningen med korrekt adressering kom imidlertid ikke frem til A og B. Som følge af manglende betaling opstod der herefter tvist om, hvorvidt A og B havde mistet deres medlemsanciennitet. A og B fik medhold i både byretten og landsretten, hvilket Højesteret stadfæstede. Højesteret udtalte bl.a., at der i § 3, stk. 3, i den dagældende bekendtgørelse om udlejning af almene boliger mv. ikke var taget stilling til forsendelsesrisikoen. Girooprævningen indeholdt en meddelelse, der dels var et påbud om betaling, dels var en orientering om retsvirkningerne af manglende rettidig betaling. Højesteret fandt, at forsendelsesrisikoen for en sådan meddelelse - der ikke har karakter af en pligtmæssig reklamation som omhandlet i aftalelovens § 40 - efter almindelige regler påhvilede afsenderen. A og B fik herved medhold og havde ikke mistet deres medlemsanciennitet.

Fra Midttrafiks rejseregler:

Billetkontrol

Billetkontrollen i bybusserne i Aarhus udføres af Securitas. Alle kontrollører er forsynet med et særligt legitimationskort.

Det er dit ansvar at være korrekt billetteret. Kan du ikke fremvise en gyldig billet eller kort ved en billetkontrol, skal du sammen med kontrolløren udfylde en kontrolblanket, som kontrolløren giver til Midttrafik. Du får en genpart med de vigtigste oplysninger. Du har pligt til at opgive navn og adresse og fremvise legitimation. Midttrafiks administration behandler hurtigst muligt de oplysninger, kontrolløren har givet. Hvis vi vurderer, at der er grundlag for en kontrolafgift, træffer vi en afgørelse, og du vil modtage en kontrolafgift på 750 kr. Du har mulighed for at klage til Midttrafik over kontrolafgiften inden betalingsfristen.

I øvrige busser og tog vil du modtage en kontrolafgift på 750 kr., hvis du ikke kan fremvise, en gyldig billet eller kort. Du har pligt til at opgive navn og adresse og fremvise legitimation. Kontrolafgiften kan inddrives ved udpantning eller tvangsinddrivelse ved SKAT gennem tilbageholdelse af løn. Eventuelle klager skal sendes til Midttrafik. Får du en kontrolafgift i et tog, skal du klage til DSB eller Arriva.

Har du et gyldigt periodekort eller ungdomskort, men glemt at få det med ved en evt. billetkontrol, kan du få afgiften ændret til et administrationsgebyr på 100 kr. Du skal personligt fremvise det gyldige kort (købt før udstedelse af kontrolblanket/afgift) samt den tilsendte kontrolafgift hos Midttrafik Kundecenter, Fredensgade

45, 8000 Aarhus C eller hos Midttrafik, Søren Nymarks Vej 3, 8270 Højbjerg inden betalingsfristen på kontrolafgiften.”

Folketingets Ombudsmand har udtalt følgende den 27. maj 2010 i en sag om, hvorvidt en afgørelse fra en offentlig myndighed kunne anses for at være kommet frem til borgeren den følgende dag:

”I sager uden for retsplejen er kravene til beviserne for at et brev fra en myndighed må anses for at være kommet frem dagen efter afsendelsen, ifølge praksis noget mere lempelige. Myndigheden kan løfte bevisbyrden ved for eksempel at:

- redegøre for myndighedens rutiner for postafsendelse,
- fremlægge kopi af det afsendte brev,
- fremlægge journalnotat eller postliste hvor det fremgår hvornår brevet er afsendt, – undersøge om og i givet fald hvornår eventuelle andre parter eller myndigheder har modtaget deres version af brevet,
- redegøre for at brevet til borgeren ikke er returneret til myndigheden, og/eller
- undersøge om er i perioden omkring afsendelsen har været uregelmæssigheder i postbesørgelsen i det pågældende område.

Jeg henviser til Ugeskrift for Retsvæsen 2000, s. 1771 H, Ugeskrift for Retsvæsen 2005, s. 1256 H, og Ugeskrift for Retsvæsen 2007, s. 2791 H, og Folketingets Ombudsmands beretning for 2004, s. 425 ff*..... Ved min vurdering har jeg lagt stor vægt på at domstolene, herunder Højesteret, de seneste 10 år flere gange har haft lejlighed til at tage stilling til hvilke krav der stilles til beviset for at offentlige myndigheders breve er kommet frem til adressaten. I ingen af de sager der har været forelagt domstolene, har domstolene tilsidesat det systembevis som myndighederne har ført for at brevet anses for at være kommet (rettidigt) frem.

Ingen af de sager som har været forelagt domstolene i den seneste 10-årige periode, har vedrørt sager hvor klagefristen kun har været overskredet med én dag. Den generelle beskrivelse af retstilstanden er imidlertid, som jeg har anført ovenfor, at breve som er sendt med A-post, normalt anses for at være kommet frem dagen efter at de er afsendt.”

Fra Gældsbrevsloven:

”§ 3. Er der ikke truffet aftale om betalingsstedet, skal betaling erlægges på fordringshaverens bopæl, eller, hvis han driver forretning, på forretningsstedet. Hvis fordringshaveren flytter til et andet land, eller fordringen erhverves af en person i et andet land, skal betaling erlægges på det tidligere betalingssted.

Stk. 2. Fordringshaveren kan dog forlange betalingen erlagt på et andet sted i det land, hvor betaling skal ske, såfremt dette ikke medfører væsentlig ulempe eller udgift for skyldneren.”

Den konkrete sag:

Indledningsvist bemærker ankenævnet, at der alene kan tages stilling til kontrolafgiften og ikke til rykkergebyrernes størrelse, når disse er opkrævet af en kommune, jf. ankenævnets vedtægter § 5. Ankenævnet kan dog afgøre, om Midttrafik har været berettiget til at oversende kravet til videre inddrivelse i kommunen.

Klageren havde ved kontrollen den 10. december 2013 glemt sit årskort og kunne derfor ikke forevise gyldig rejsehjemmel. Klageren fik herefter af kontrolpersonalet på bussen udleveret en Kontrolblanket, hvorpå der stod:

”En kontrollør har på vegne Midttrafik konstateret, at du ikke var korrekt billetteret. Derfor får du denne kontrolblanket.

Midttrafik behandler oplysningerne på kontrolblanketten og vurderer om der er grundlag for en kontrolafgift. Er det tilfældet modtager du en kontrolafgift på kr. 750,- fra Midttrafik i løbet af få dage."

Ankenævnet finder, at i et tilfælde som det foreliggende, hvor passageren er uvidende om, hvorvidt kontrollen i bussen rent faktisk udløser en kontrolafgift, og hvor der i den efterfølgende fremsendelsesskrivelse fra Midttrafik (opkrævningen af kontrolafgiften) fastsættes en frist for forevisning af periodekortet hos Midttrafik/reklamation over kontrolafgiften, må forsendelsesrisikoen påhvile afsenderen – altså Midttrafik.

Det forhold, at en rykkerskrivelse til samme adresse er kommet frem, er efter den foreliggende domspraksis ikke i sig selv tilstrækkeligt til at løfte bevisbyrden.

Efter kontrolblankettens formulering finder ankenævnet det naturligt, at passagerer, som ikke inden for få dage modtager en egentlig opkrævning på en kontrolafgift fra Midttrafik, betragter det således, at Midttrafik ved den efterfølgende sagsbehandling har besluttet, at der ikke skal udstedes en kontrolafgift. Der står således ikke noget anført om, at man også får besked, hvis man ikke skal pålægges en kontrolafgift.

Herefter er det berettiget, at klageren ikke foretog sig yderligere, før han modtog rykkerskrivelsen af 6. januar 2014.

På baggrund af det ovenstående og da klageren efter at have henvendt sig personligt på rutebilstationen medbringende sit årskort ved den efterfølgende henvendelse til Midttrafik alene blev tilbudt 2 konkrete dage til at forevise sit årskort i en begrænset åbningstid til kl. 15:30, men var forhindret deri grundet arbejde, er det ankenævnets opfattelse, at Midttrafik ikke er berettiget til at opretholde kravet om betaling af kontrolafgiften, men skal ændre denne til et ekspeditionsgebyr på 100 kr., når klageren efter modtagelse af denne afgørelse foreviser kortet personligt inden for rimelig tid.

Da Midttrafik ikke var berettiget til at anse deres opkrævning for kommet frem til adressaten, var de ikke berettigede til at sende ham en rykkerskrivelse den 6. januar 2014. Det var derfor heller ikke berettiget, at Midttrafik efterfølgende videresendte kravet til inddrivelse hos Aarhus Kommune.

Ankenævnet træffer herefter følgende

AFGØRELSE:

Midttrafik er ikke berettiget til at opretholde kravet om klagerens betaling af kontrolafgiften på 750 kr., men skal når klageren foreviser denne inden for en rimelig frist, nedsætte kontrolafgiften til 100 kr., som rejsereglerne foreskriver.

Midttrafik skal endvidere i medfør af lov om forbrugerklager § 17, stk. 3 som tilsluttet selskab i sagsomkostninger til Ankenævnet for Bus, Tog og Metro betale 10.000 kr. inkl. moms, jf. vedtægterne § 18, stk. 2, jf. bilag A og § 9 i bekendtgørelse om omkostninger ved godkendte private klagenævn.

Beløbet skal betales inden 30 dage efter, at indklagede har modtaget ankenævnets opkrævning. Hvis indklagede ikke vil anse sig for bundet af afgørelsen, skal dette meddeles ankenævnets sekretariat skriftligt inden 30 dage efter afgørelsens dato. Indklagedes navn vil herefter blive offentliggjort på en liste på ankenævnets hjemmeside, med mindre indklagede har anlagt sag ved domstolene om de forhold, som klagen har omfattet.

Da klageren har fået medhold i klagen, tilbagebetales klagegebyret, jf. ankenævnets vedtægter § 26, stk. 4.

Hver af parterne kan anlægge sag ved domstolene om de forhold, som klagen har vedrørt.

Klageren henvises til at søge yderligere oplysning om eventuel bistand i forbindelse med sagsanlæg på www.domstol.dk, www.advokatsamfundet.dk og /eller eget forsikringssselskab om eventuel forsikringsretshjælp.

På ankenævnets vegne, den 30. september 2014



Tine Vuust
Nævnensformand